

Conseil de l'Égalité des Chances entre Hommes et Femmes
Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen
Rat für Chancengleichheit zwischen Männern und Frauen

**ADVIES NR. 107 VAN 7 APRIL 2006 VAN DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN VOOR
MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE HET VOORONTWERP VAN WET TOT
WIJZIGING VAN DE WET VAN 6 MAART 1996 STREKKENDE TOT CONTROLE OP DE
TOEPASSING VAN DE RESOLUTIES VAN DE WERELDCONFERENTIE DIE VAN 4 TOT
14 SEPTEMBER 1995 IN PEKING HEEFT PLAATSGEHAD EN TOT INTEGRATIE VAN
DE GENDERDIMENSIE IN HET GEHEEL VAN DE FEDERALE BELEIDSLIJNEN**

ADVIES NR. 107 VAN 7 APRIL 2006 VAN HET BUREAU VAN DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN VOOR MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE HET VOORONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 6 MAART 1996 STREKKENDE TOT CONTROLE OP DE TOEPASSING VAN DE RESOLUTIES VAN DE WERELDCONFERENTIE DIE VAN 4 TOT 14 SEPTEMBER 1995 IN PEKING HEEFT PLAATSGEHAD EN TOT INTEGRATIE VAN DE GENDERDIMENSIE IN HET GEHEEL

Gelet op de adviesbevoegdheid zoals haar toegekend bij Koninklijk Besluit van 15 februari 1993 (B.S. 6 maart 1993) en vervangen door het K.B. van 4 april 2003 (B.S. 5 juni 2003), brengt het bureau van de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen op verzoek van de Minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootsbeleid en Gelijke Kansen het volgende advies uit:

I. INLEIDING

a. **De IV de Wereldvrouwenconferentie in Beijing (1995)**

N.a.v. de 4^e Wereldvrouwenconferentie van de VN die in 1995 in de Chinese hoofdstad werd gehouden, werden de Verklaring van Peking en het Actieplatform van Peking (APP) door 189 regeringen aangenomen. Deze twee teksten vormen sindsdien de centrale referentie voor de totstandbrenging van de gelijkheid van vrouwen en mannen overal in de wereld. Ze zijn het resultaat van een lang proces dat tientallen jaren geleden in Mexico van start ging en waaraan de niet-gouvernementele organisaties actief hebben deelgenomen

De 4de Wereldvrouwenconferentie werd in Peking georganiseerd van 4 tot 15 september 1995. Ze was gewijd aan de evaluatie van de maatregelen die werden genomen in het kader van de toekomststrategieën die in Nairobi werden bepaald en mondde uit in een nieuw actieprogramma met het oog op het rectificeren en realiseren van de doelstellingen die in die strategieën werden vastgelegd.

Het Actieplatform van Peking is een internationaal instrument dat opgebouwd is rond 12 prioritaire interventiedomeinen. Het Actieprogramma dat in 1995 in Peking werd aangenomen tijdens de vierde Wereldvrouwenconferentie identificeert immers 12 kritieke domeinen die bijzondere aandacht en acties vereisen van de internationale gemeenschap, de regeringen en het verenigingsleven. Elk interventiedomein bevat strategische doelstellingen en concrete aanbevelingen voor de nationale en internationale actoren.

Vijf jaar na Peking was er de buitengewone zitting van juni 2000 (buitengewone zitting van de Algemene vergadering van 5 tot 9 juni 2000 in de VN-zetel te New York, getiteld "Vrouwen in het jaar 2000: seksegelijkheid, ontwikkeling en vrede voor de XXIe eeuw."). Die maakte het alle betrokkenen mogelijk om hun ervaringen uit te wisselen en te vergelijken, hun engagementen te bevestigen en er nieuwe te nemen. De zitting liet ook toe om licht te werpen op de successen en hinderpalen bij de tenuitvoerlegging van de 12 interventiedomeinen van het Actieprogramma van Peking.

Tien jaar na Peking verwachtte iedereen de 5^e Wereldvrouwenconferentie, doch dit werd gewoon vervangen door een 49^e sessie van de Commissie m.b.t. de Status van de Vrouw van 28 februari tot 11 maart 2005 in New York.

Opnieuw werden de teksten zoals reeds aangenomen in Peking ter discussie gesteld en de opvolging ervan onder de aandacht gebracht.

Belangrijk is echter dat op dat ogenblik ook een specifieke resolutie aangenomen werd met het oog op de integratie van gendermainstreaming in de nationale beleidslijnen en programma's.

b. **De Belgische situatie**

Op federaal niveau werd in 1996 een wet ¹ aangenomen met het oog op de controle op de interne toepassing van de resoluties van de Pekingconferentie. De wet voorziet dat de federale regering elk jaar verslag uitbrengt aan het Parlement over het beleid dat gevoerd werd met betrekking tot de doelstellingen van de Pekingconferentie. In deze verslagen worden de acties voorgesteld die gevoerd werden om de doelstellingen van Peking te bereiken. Het dispositief voorziet echter maar drie verslagen nl. dit van de regering, de Minister of Staatssecretaris die bevoegd is voor het beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen en de Minister of Staatssecretaris die bevoegd is voor de ontwikkelingssamenwerking.

Eind 2000 werd een begeleidingsproces van de verschillende ministeriële departementen geconcretiseerd door de definitie van een strategisch plan waarin iedere minister zich, in het kader van zijn beleid, verbindt tot het definiëren van een strategische doelstelling die bijdraagt tot de bevordering van de gelijkheid van vrouwen en mannen.

Deze wet zelf is echter vrij summier en met het voorontwerp van wet dat thans voorligt wordt een poging gedaan om het geheel uit te breiden en meer coherent te maken met diverse initiatieven die op internationaal vlak genomen werden.

II. ADVIES

De Raad is verheugd over het initiatief tot uitbreiding van de oorspronkelijke wet van 6 maart 1996 strekkende tot controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad en tot integratie van de genderdimensie in het geheel van de Federale beleidslijnen.

Niettemin meent de Raad dat ter versterking van deze doelstelling het nuttig is om ook rekening te houden met de volgende bemerkingen die ze wenst te formuleren m.b.t. de thans voorliggende tekst van voorontwerp.

- Artikel 2 § 2 : het komt de Raad voor dat het nuttig is om de thans voorziene verplichtingen ook op te leggen aan de autonome overheidsbedrijven zoals geregeld door de wet van 21 maart 1991.

---

¹ Wet van 6 maart 1996 (B.S. 31.10.1996) en inwerkingtreding op 10/11/1996.

Hun impact op het algemeen beleid is van die mate dat zij zich zeker eveneens moeten inschrijven in de algemene doelstellingen tot het bekomen van een volledige integratie van de genderdimensie in alle maatregelen.

- Artikel 3 , tweede gedachtestreepje : naar analogie met de verplichte consultatie van de Nationale Arbeidsraad met betrekking tot materies die hen aanbelangen, lijkt het aangewezen om rekening houdende met het bestaan van het Federaal Adviesorgaan, genoemd Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen, voor elk wetgevend reglementair project voorafgaandelijk een verplicht advies in te winnen bij genoemde Raad.

Dit kan enkel maar een bijkomende garantie bieden dat de genderdimensie in al haar aspecten ten volle bestudeerd en geëvalueerd zal worden en correcties zullen gesuggereerd worden waar nodig.

- Artikel 6 : opdat de wet daadwerkelijke uitvoering zou hebben moet de coördinatiegroep waarvan sprake bestaan uit personen met een bijzondere competentie en een bijzondere opleiding i.v.m. de genderspecten.

Men kan zich trouwens de vraag stellen of het niet nuttig zou zijn om voor de ganse Federale Administratie een emancipatiedienst uit te bouwen met gespecialiseerde mensen m.b.t. deze materie die dan ook binnen de verschillende departementen kunnen tussenkomen en beleidsvoorstellen formuleren ².

- Artikel 7 : om de doelstelling zoals thans verwoord in artikel 7 daadwerkelijk te realiseren lijkt het nuttig dat op jaarbasis het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen een rapport uitbrengt m.b.t. haar vaststellingen omtrent de begeleiding en de ondersteuning van het proces van de integratie van de genderdimensie in de beleidslijnen, maatregelen, en acties van de overheid.
- Artikel 8 : het zou wenselijk zijn om in dit artikel te benadrukken dat de uitvoeringsmodaliteiten zoals deze dienen genomen te worden door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit, binnen een redelijke termijn moeten tot stand komen teneinde de rechtszekerheid en de effectiviteit van het voorgestelde wetsontwerp te verhogen.
- Artikel 9 : ter aanvulling van dit artikel wenst de Raad vooral te verwijzen naar de inhoud van haar advies nr. 95 strekkende tot de uitwerking van een wetboek voor gendergelijkheid ³

---

² Dit kan naar analogie van de opdrachthouder emancipatiezaken en haar/zijn staf zoals deze o.a. bestaat bij de Vlaamse Administratie

³ Advies nr. 95 van het Bureau van 11 maart 2005 van de Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen strekkende tot de uitwerking van een wetboek voor gendergelijkheid, goedgekeurd door de Raad van gelijke kansen op 15 april 2005 en waarvan de tekst terug te vinden op <http://www.raadvandegelijkekansen.be>